

som Finansminister, er, at jeg ligesaa lidt nu som dengang, da der fra Først af var Tale om Tillæg til Skolelærerne fra Statskassens Side, kan eller vil gaa ind paa, at Statskassen kommer til at staa umiddelbart i Forhold til Skolelærerne, og ligesaa lidt vil jeg gaa ind paa, at Skoleraadskredsene ukontrollerede kunne trække Penge ud af Statskassen.

Sauerstev: Efter nu at have hørt saavel den meget ærede Kirke- og Undervisningsminister som den meget ærede Konseilspræsident og Finansminister udtale sig i bestemt Modsetning til Mindretallets Endringsforslag, kan jeg saa godt regne ud, at vort Endringsforslag ikke vil blive vedtaget her i Thinget. Ikke desto mindre finder jeg dog, at Mindretallets Standpunkt er det, hvorved der vises mest Retfærdighed. Forinden jeg udtaler mig videre om de høitærede Ministres Standpunkt, maa jeg dog, da jeg tør forudsætte, at min ærede Medforslagsstiller har glemt at omtale det Punkt i vort Endringsforslag, som gaar ud paa, at Lærere, hvis Embeders Reguleringssum ikke er 800 Kr., dog skulle have Lillæg, som om Embedet var paa 800 Kr., omtale det. Det er den væsentlige Aarsag, hvorfor vi have nedsat Procenten, som vel nok, efter de Oplysninger, som have foreligget Udvalget, vilde kunne have været ansat til ca. 15 & 16 pCt. for Lærere, der have tjent i 5—10 Aar. Naar vi for saadanne Lærere have nedsat Procenten til 12 og for Lærere, der have tjent fra 10—20 Aar, til 18, og for Lærere, der have tjent over 20 Aar, til 24 pCt., saa er det, fordi Mindretallet ikke har troet at kunne gjøre Beregning over, hvor stort et Beløb der vilde medgaa til de lavest lønede Lærere, som vi have troet burde komme i Betragtning. De Grunde, som den høitærede Kirkeminister gav for at modsætte sig Mindretallets Endringsforslag, syntes det mig vare saare mistroende, thi til Forsvar for sit Standpunkt kunde den ærede Minister dog ikke love Mere end at fordele Beløbet saa nogenlunde ligeagt. Jeg synes nu, at, naar man efter den af os foreslaaede Procentberegning kunde træffe fuldt ud det Rette og Retfærdige, havde den Indvending, som den høitærede Finansminister nu havde imod at gaa ind derpaa, i Grunden ikke saa overordentlig Væget at sige, ialtsald ikke for mig, thi hvorledes Skoleraadene, som den høitærede Finansminister udtrykte sig, „udskrive af Statskassen“, forekommer det mig, det staar Regjeringen frit for at kontrollere. Det vil være let at kontrollere en saadan Udskrivning, saa den dermed forbundne Fare kan jeg ikke anse for overordentlig stor. Jeg maa saaledes paa det Varmeste anbefale Mindretallets Endringsforslag, og jeg maa paa Mindretallets Vegne fastholde, at det er Retfærdighedshensyn til alle Lærerne, som findes udtrykt i Mindretallets Endringsforslag.

Ordføreren (Ussing): Jeg kan kun glæde mig over, at efter hvad den høitærede Kultusminister forklarede, og hvad yderligere blev udviklet af den høitærede Konseilspræsident, og hvad jeg ogsaa antager, i Virkeligheden vil bekræfte sig, ville Ulighederne, naar man beholder det nuværende System, bestandig blive mindre. Det kan Flertallet jo kun glæde sig over; saa meget mere tror jeg, at vi rolig kan anbefale Thinget at forkaste Mindretallets Forslag og slutte sig til vort Forslag. Dermed kunde jeg jo forsaavidt afholde mig fra at gaa yderligere ind paa den Debat, der er bleven ført; men paa Grund af de Bemærkninger, som ere gjorte fra Flertallets Side i dets Betænkning, kan jeg dog ikke lade være at fremkomme med Vdt til at forsvare eller retfærdiggjøre vort Standpunkt ligeoverfor de Bemærkninger, der ere fremsatte fra Ministeriets Side. Det blev af den høitærede Konseilspræsident fremhævet, at det tidligere bestandig havde været et Princip, at Staten ikke burde træde i umiddelbart Forhold til de enkelte Skolelærere, men derimod kun til Skoleraadene. Det er nu forekommet os, at denne Betragtning, som jeg fuldstændig deler, naar den opfattes ialtsald paa en vis Maade, med samme Ret lader sig gjøre gjældende mod den høie Regjeringens Forslag som imod vort, hvis den overhovedet skulde kunne gjøres gjældende imod noget af dem, thi i Virkeligheden faae jo dog de enkelte Skolelærere deres Lillæg af Statskassen, selv om det gaar gennem Skoleraadene. Det var jo ogsaa Flertallets Tanke, at Lillæget skulde udredes til Skoleraadene, for fra dem at udbetales til Skolelærerne ganske paa samme Maade som ifølge Regjeringens Forslag. Jeg kan egentlig ikke se, at der i den Henseende er nogen Forskjel mellem Regjeringens Forslag og den Tanke, som Flertallet havde gjort sig til Talsmand for. Anderledes vil det jo derimod være, hvis det virkelig skulde kunde siges, saaledes som det blev fremhævet baade fra den høitærede Kultusministers og fra den høitærede Konseilspræsidents Side, at det var noget ukonstitutionelt, som den høitærede Kultusminister udtrykte sig, om man vilde tillade Skoleraadene at indgive Lister over de Skolelærere, som der tilkom Lillæg ifølge Lovens Bestemmelse, for at disse Lillæg derefter uden videre Kontrol fra Regjeringens Side kunde udbetales af Statskassen. Det mente ogsaa den høitærede Konseilspræsident, at man ikke saaledes kunde tillade Skoleraadene at trække ukontrolleret paa Statskassen. Jeg er fuldstændig enig med den høitærede Konseilspræsident i, at man ikke vilde kunne tillade Skoleraadene at trække paa Statskassen, forudsat at det, de kunde trække, paa nogen Maade var undergivet deres Skjøn eller deres Vilkaarlighed; men vor Opfattelse var den, at der ingen Betænkning kunde være ved at tillade Skoleraadene at rekvirere de Summer, hvis Sikkerhed iforveien udtrykkelig var fastsat i Lovforslaget, og med Hensyn til hvilke Betingelserne